

havde behandlet denne Sag temmelig langsomt, trods det, at Ministeren havde anmodet om at faa den hurtigt fremmet. Efter det her anførte haaber jeg imidlertid, at det vil staa det høje Ting klart, at Skylden for, at Sagen ikke er kommen frem før nu, ligger ikke hos Udvalget. Jeg skal samtidig tilføje, at mig bekendt ligger Skylden heller ikke hos den højtærede Minister, idet der har været Forhold til Stede, som efter de af Ministeren indhentedede Oplysninger have gjort det nødvendigt at stille Ændringsforslag. Jeg synes imidlertid for Udvalgets Vedkommende at skyldte at gøre disse orienterende Bemærkninger først.

Hvad selve Sagen angaar, skal jeg tillade mig at henvise til den foreliggende Betænkning. Som Lovforslaget foreligger for det høje Ting, er det egentlig fremkaldt, som ogsaa ved Sagens første Behandling navnlig fra den højtærede Ministers Side blev omtalt, ved Hensynet til de internationale Regler. Selvfølgelig kan den Slags Foranstaltninger, som Lovforslaget omhandler, ikke fremmes, uden at det forarsager Udgifter, navnlig Udgifter for Skibsfarten, men Udvalget har været enig om, at man under de nuværende Forhold maatte se at være saa lempelig som muligt med de Byrder, man paa nærværende Tidspunkt paalægger Skibsfarten, og tage alle de Hensyn, der kunne tages, naar man i øvrigt kunde fastholde de nødvendige Foranstaltninger, der kræves for at faa Anerkendelse, og naar der i øvrigt ikke lides nogen Skade. Dette har været Udvalget magtpaaliggende, og vi have navnlig taget Hensyn dertil ved at stille Ændringsforslag om, at de Skibe, som ikke komme til at passere eller til at gaa i Fart paa de Havne, hvor visse Bestemmelser kræves, de skulle i alt Fald være fri derfor.

Jeg vil dernæst tillade mig at henvise til den Bemærkning fra Udvalgets Side, der findes i Betænkningen, om, at den Bemyndigelse, der gives Ministeren efter § 4, er given „ud fra den Forudsætning, at saadanne Tilfælde sjældent ville indtræffe, og at Ministeren ikke træffer Afgørelse uden i Forvejen at have indhentet Erklæring f. Eks. fra Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart eller tilsvarende Institutioner“, idet man gaar ud fra, at den til enhver Tid siddende Minister altid vil lade sig det være magtpaaliggende at indhente Erklæring fra de særlig interesserede, inden den Slags Bestemmelser bliver bragt i Anvendelse.

Ved Sagens første Behandling blev

der omtalt et Redningsapparat, og efter Anmodning fra Kaptajn Erichsen har Udvalget overværet en Prøve paa det af ham opfundne patenterede, automatisk virkende Apparat til Udløsning af Redningsbaade og lignende. Jeg tror, jeg har Ret til paa hele Udvalgets Vegne at sige, at den Prøve, der fandt Sted, vare vi overordentlig veltilfredse med, men vi have ikke ment det rigtigt at stille Ændringsforslag om, at der i selve Lovforslaget skulde optages en Bestemmelse om Anvendelse enten af det af Kaptajn Erichsen opfundne Apparat eller af et noget lignende. Men vi have ment at ville udtale vor anbefaling, saaledes at der maaske kunde blive skænket denne Sag noget mere Opmærksomhed, end vistnok Tilfældet har været tidligere; de nu anvendte Apparater ere vist ikke altid saa hurtigt og sikkert virkende, som ønskeligt kunde være.

Jeg skal saa ganske kort tillade mig at omtale de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget. De Ændringsforslag, der ere stillede af Ministeren og af et Mindretal, vil jeg foreløbig forbigaa, idet jeg gaar ud fra, at saavel den højtærede Minister som Mindretallet selv ville begrunde deres Ændringsforslag.

Det første af Udvalget stillede Ændringsforslag, stillet til § 1, lyder saaledes: „I tredie Stykke, næstsidste Linie, udgaa Ordene „Sejl og“. Vi have nemlig den Opfattelse, at naar der i § 1 staar: „Rejsningen med Sejl og Tilbehør skal være i fuldt forsvarlig Stand“, vil det vistnok være vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for Skibene altid at have disse Ting saadan i Orden, at man kan sige, at de ogsaa have Sejl. Vi have derfor ment, at de to Ord „Sejl og“ skulde udgaa af Hovedlovens § 2. Naar jeg tillader mig at bruge Udtrykket „Hovedlov“, mener jeg dermed den Lov, i hvilken det her foreliggende Lovforslag indfører Ændringer, nemlig Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. Naar vi nu her stille Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag, kan det være noget vanskeligt at finde Rede i, hvilken Lov og hvilken Paragraf det er, man taler om, og jeg tillader mig derfor under min Gennemgang af Ændringsforslagene at benævne Loven af 16. Februar 1903 som Hovedloven.

Hvis det Forslag, som her fra Udvalgets Side foreligger i Ændringsforslag Nr. 1, bliver vedtaget, vil § 2 i Hovedloven komme til at lyde saaledes: „Ethvert Passagerskib skal tilfredsstille følgende Fordringer“. Og saa kommer under